

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1129/2025
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., правног следбеника сада пок. ББ, чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2932/24 од 05.06.2024. године, у седници већа одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2932/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7601/19 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор туженог о апсолутној ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, није дозвољено преиначење тужбе поднеском тужиоца од 27.05.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћених пензија за период од 01.03.2016. године до 30.09.2017. године, појединачно одређене новчане месечне износе, са законском затезном каматом, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од 01.03.2016. године до 30.09.2017. године, разлику између износа из става трећег изреке и тражених износа, појединачно одређене новчане месечне износе, са законском затезном каматом, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених пензија за период од 15.02.1999. године до 29.02.2016. године, појединачно одређене новчане месечне износе, са законском затезном каматом, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 58.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом седмим изреке, одбачен је захтев тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова на име судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2932/24 од 05.06.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против

става другог и седмог изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 7601/19 од 24.09.2019. године. Ставом другим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 7601/19 од 24.09.2020. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке наведене првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 69.623,20 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је у оквиру својих овлашћења испитао дозвољеност ревизије на основу одредби члана 410. став 2. тачке 4. и 5. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 01.04.2019. године. Предмет тужбеног захтева је исплата на име накнаде штете због неисплаћених пензија за утужени период.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Према томе, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца за накнаду штете, тужилац је успео у спору и нема правни интерес за подношење ревизије, због чега ревизија тужиоца у том делу није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП.

Правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев тужиоца за укупан новчани износ на име главног тужбеног захтева од 3.303.935,854 динара (ставом четвртим изреке за 367.231,424 динара и ставом петим изреке за 2.936.704,43 динара).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела којим је одбијен тужбени захтев тужиоца на име накнаде штете у укупном износу од 3.303.935,854 динара, као главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца у том делу није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

При том, одлука (решење) којом се не дозвољава преиначење тужбе, не представља одлуку којом се поступак правноснажно окончава, због чега ревизија тужиоца ни у том делу није дозвољена на основу одредбе члана 420. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић